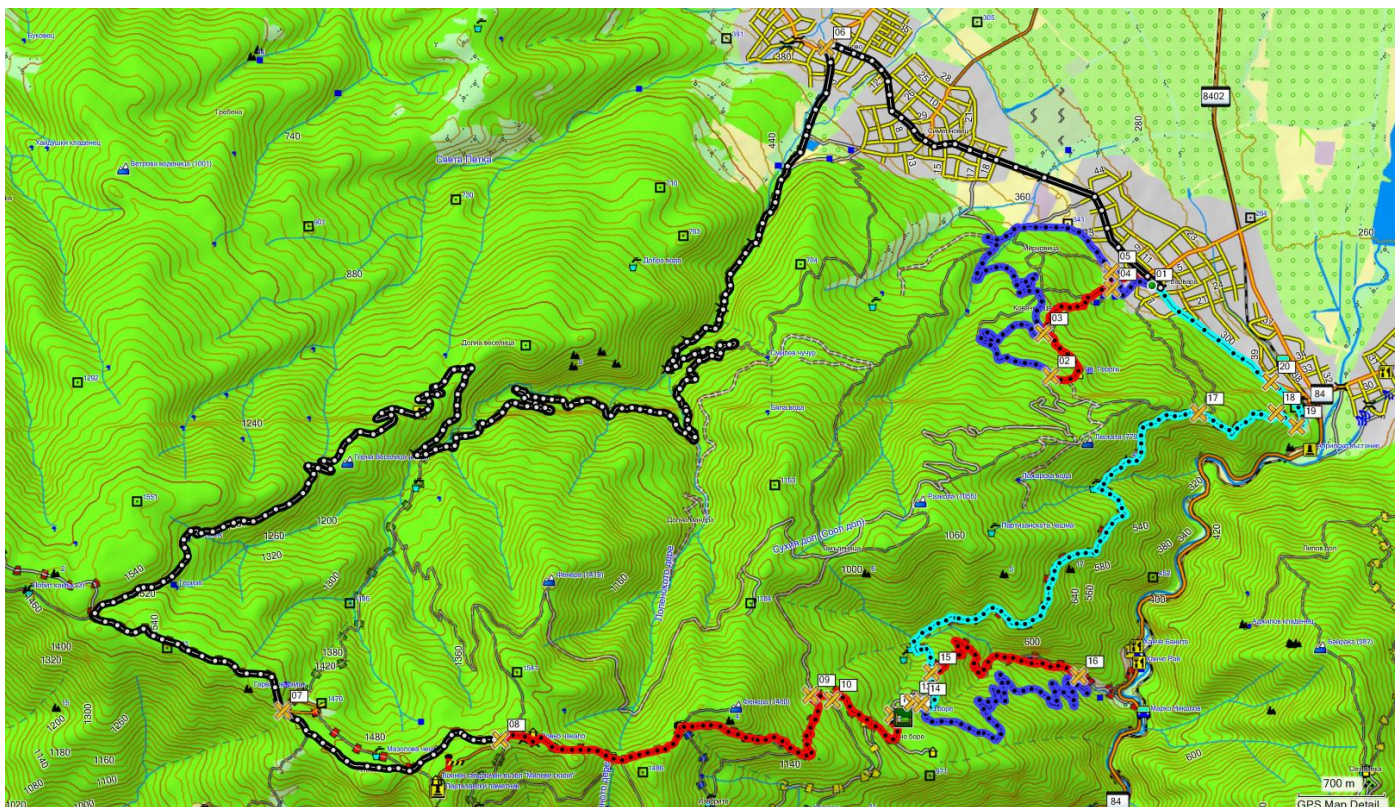


Варваско ендуро, ден 1

Маршрут от MTB-BG.com



Картата е базирана върху [BG Mountains](#).

Описание:

Трансфер 1 | 4.9 км | R2

Черен път с умерен наклон в посока хижа „Равно боре“. От читалището по комбинация от черни пътища и пътеки над последните къщи и дворове излизаме на въпросния черен път и поемаме по него нагоре. Началото е стръмно, после се включваме в още по-главен път и наклонът става умерен. Така достигаем т.02, където се отклонява първата пътека.

Етап 1 | 2.0 км | T4

Първата пътека се шмугва наляво в храстите и след малко достига приятна поляна със заслон и параклис. Оттам продължава надолу и предлага ударна доза камъни от всякакъв размер и порядък, включително 2-3 много технични секции със скални улеи, прагове и серпентини. Като цяло теренът е нестабилен, труден и спънат - затова любителите на такъв тип пътеки ще се изкефят максимално, докато други може да се понапрегнат леко. В т.03 излизаме за момент при черния път, по който се качихме, но веднага продължаваме вдясно през гората. В т.04 правим рязък завой наляво и малко след това достигаем най-горните къщи на селото (т.05), откъдето криво-ляво се връщаме към центъра.

Трансфер 2 | с. Варвара - подножието на вр. Милеви скали | 21.1 км | R1

Дълъг асфалтов път (на места в доста лошо състояние), който преодолява сериозна денивелация и се изкачва почти до вр. Милеви скали. От Варвара се придвижваме към съседното село Семчиново - в центъра му (т.06) има табели наляво към Милеви скали. Високо горе в т.07 пътят се разделя - наляво

е за едноименната хижа, надясно е към върха (това е нашият път). Краят на трансфера е една удобна за паркиране поляна (т.08) преди самия връх, до който задължително трябва да се изкачите (пеша или с колела, продължава се по асфалта и след 100-200 м при портала се заобикаля един интересен обект отляво и се достига върхът). Най-добрият начин да преодолеете този трансфер е с МПС. Може и на самоход - за мен (с АМ/ендуру велосипед) това би граничело с мазохизъм, но със сигурност има хора, които дори биха се зарадвали.

Етап 2 | Милеви скали -хижа „Равно боре“ | 4.5 км | Т4, R2

Комбинация от технична и разнообразна пътека и черни пътища. От поляната се изкачваме по стръмен черен път, който преминава в пътека с променлив наклон (първо кратко спускане, после изкачване, после равно). Подсичайки вр. Фенера, пътеката увеличава наклона и техничността си. В т.09 се включваме в черен път, в т.10 пътят се раздвоява и следваме лявата част, която е по-интересна. В т.11 сме надясно и в т.12 достигахме хижа „Равно боре“, където се полагат хапване и почивка.

Етап 3 | хижа „Равно боре“ - път над Варварските бани | 2.4 км | R2, Т3, Т4

Също интересен и разнообразен етап. От хижата продължаваме по черния път надолу, като в т. 13 изсичаме един завой по пряка пътека надясно. Излизаме отново на пътя и веднага вляво (т.14) търсим началото на хубава горска пътека. Тя започва с 2-3 луди завоя и след това с прав, скоростен участък, по който достигахме т. 15 (заравнена полянка), където пътеката се разделя на две. Поемаме надясно и започва техничната част - първо няколко остри завоя по тясна пътека, след това пресичаме едно дере и пътеката се разширява, но върви покрай едно поточе и на места дори влиза в него, така че има доста шума, мокри камъни и кал. В края (т.16) излизаме на черен път над вилната зона Варварски бани.

Трансфер 3 | Черен път от Варварски бани към хижа „Равно боре“ | 3.6 км | R2

От т.16, където свършва етап 3, продължаваме надясно и нагоре по черния път. Наклонът е умерен или стръмен, на доста места може да се наложи да побутате. Пътят се изкачва с множество серпентини в посока хижа „Равно боре“. Следваме го, докато достигнем познатата ни вече т. 14, където започва пътеката от етап 3. Тук е началото и на етап 4.

Етап 4 | 7.2 км | Т3

В началото до т. 15 този етап съвпада с пътеката от етап 3. При разклона този път продължаваме напред/наляво и след кратко технично спускане пресичаме едно дере и започва дълга подсичаща пътека с променлив наклон - предимно надолу, но има и няколко изкачвания. Пътеката на доста места е тясна, но иначе не е много трудна, нито пък е стръмна. В този дух достигахме до т. 17, където вляво се отклонява друга пътека (включена е в ден 2), а ние продължаваме направо по подсичащата пътека, която увеличава наклона си и влиза в гората под формата на улей. Тук на доста места има разклонения - следваме по-широката и основна пътека, като в т. 18 завиваме остро надясно и скоро излизаме на една поляна (т. 19) над входа на дефилето. Спускаме се по поляната до черен път, минаващ през нея - по него наляво достигахме асфалт (т.20) и по него наляво достигахме читалището в центъра на Варвара.